

[Østergaard.]

jeg er utilfreds med, hvorfor jeg vil overveje, om jeg skal anbefale mit parti at stemme for det, når det kommer til tredje behandling.

Weikop: Da mit partis ordfører, det ærede medlem fru Gertie Wandel, ikke kan være til stede, skal jeg gøre nogle bemærkninger til dette lovforslag. Der er næppe grund til at komme meget ind på det, vi er enige om, nemlig at den tidligere fordeling af statens tilskud ikke var særlig hensigtsmæssig, og at det ikke var åbenbart indlysende, at de store kommuner ikke skulle have et tilskud, der stod i rimeligt forhold til det, som de mindre kommuner fik. Det er der altså nu rettet på, og vi synes, at man har fundet frem til en rimelig ordning. Vi er også enige i den foreslåede ændring af § 7, hvorefter umyndige børn af afdøde danske forfattere får mulighed for at få et vederlag af den fond, hvortil der ydes grundtilskud.

Vi er endvidere enige i, at staten skal yde tilskud til bibliotekerne; det er ikke alle partier her i salen, der er enige heri, så derfor har jeg gerne villet understrege det. Vi er nemlig ganske klar over den store værdi, det har, at befolkningen kan få adgang, og så vidt muligt let adgang, til at låne bøger. Det er en opgave, der virkelig er værd at løse; men når jeg har sagt det, vil jeg også fremhæve, at man skal passe på ikke at gøre ordningen for omfattende. Her tænker jeg bl. a. på, at der på bibliotekerne udlånes grammofonplader og plader med sprogkursus, ligesom man lader folk høre musik dér og foretager — hvad skal jeg sige — oplæsninger og meget mere. Det er dog vist opgaver, som både staten og kommunerne skal være varsomme med at yde tilskud til, også under hensyn til den store udvikling, der sker i både radio og fjernsyn, hvor folk har den lettest mulige adgang til både at få belæring, høre musik og få del i andre kulturelle goder. Jeg mener derfor, at det er bøger, bibliotekerne skal sørge for, og ikke andet. Selvfølgelig skal de også sørge for at have tidskrifter og i nogen grad aviser, således at man kan betjene folk på tilfredsstillende måde; men her synes jeg også man bør

sætte grænsen. Vi er som sagt enige i, at der bør ydes statstilskud.

Det spørgsmål, vi har rejst — i hvert fald nogle af os inden for mit parti — er, om ikke befolkningen skulle gøres direkte interesseret i bibliotekernes drift ved selv at yde et meget beskedent bidrag. Det er jo rigtigt, som det ærede medlem hr. Østergaard sagde, at både bøger og administration er blevet dyrere, ligesom det vist også er rigtigt, at det, hvis vi tager samtlige biblioteksudgifter med, efterhånden koster 1 kr. at udlevere en bog over skranken. Vi synes derfor, at tiden er inde til, at voksne lånere betaler et beskedent bidrag. Vi tror nemlig, at i hvert fald den store del af befolkningen hellere vil betale et beskedent beløb for en ydelse end at betale den over forhøjede skatter. Man har i dag skildret alle de store vanskeligheder, der ville være forbundet hermed; når man har gjort det, er det selvfølgelig udelukkende, fordi man ikke vil være med. Vi skal naturligvis alle være med til at betale den store fælles husholdning, men der er nu efterhånden adskillige opgaver, hvis løsning jeg er temmelig sikker på at den enkelte borger gerne vil give et bidrag til for, som jeg sagde før, at føle sig mere interesseret i det, ja, jeg kan godt sige føle, at de har et medansvar for. Jeg tror i virkeligheden, at den meget store interesse, der er for radio og fjernsyn, skyldes, at folk gennem det bidrag, de yder, føler sig som medejere af virksomheden, medens de, hvis de slet intet betalte, måske ville føle, at radio og fjernsyn var en statsopgave, der var dem ganske uvedkommende. Jeg skal ikke komme nærmere ind på dette, men her må alle betale, folkepensionister og alle andre må betale en lytterafgift til radioen, samtidig med at de må anskaffe apparater og betale afgift til staten.

Vi var før jul helt klar over, at vi ikke stod alene med den opfattelse, jeg her har gjort gældende. Vi vidste med stor sikkerhed, at det ene regeringsparti var enigt i en sådan opfattelse, rent bortset fra at dette regeringsparti i almindelighed vil gå langt videre i sådanne tanker, end vi overhovedet kunne forestille os. Vi var sikre, ja, vi var bombesikre på, at retsforbundet ville stille forslag om en biblioteksafgift.